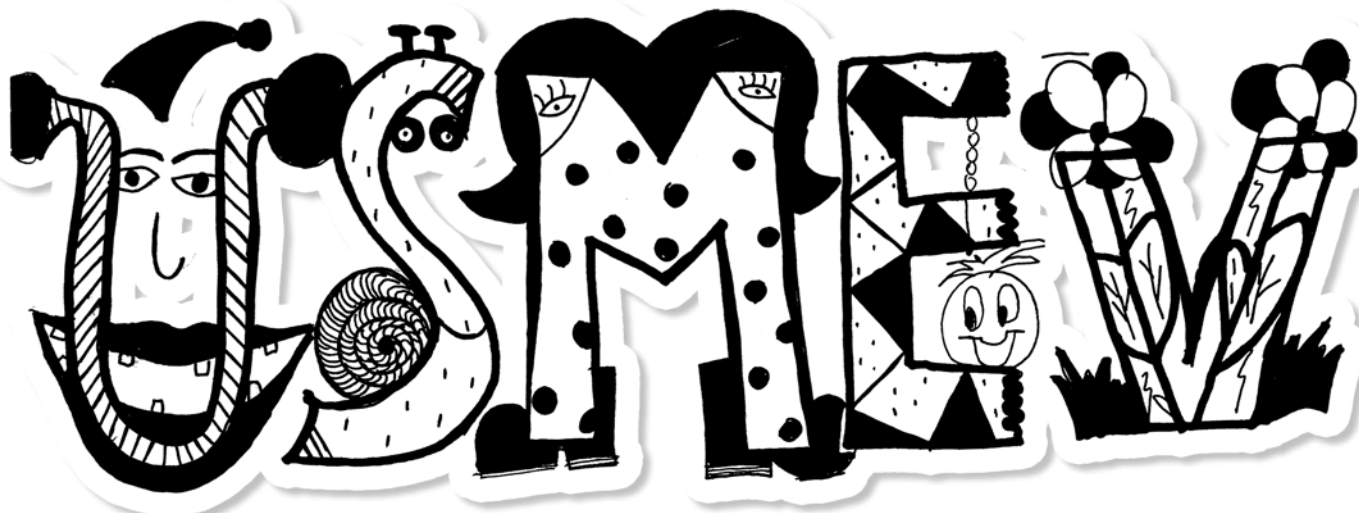

Časopis žiakov Cirkevnej základnej školy sv. apoštola Pavla v Sihelnom č. 2/2019

Preberanie ceny za 1. miesto časopisu. Sprava: pani M. Kazimírová, J. Lukáč, J. Kaščák, L. Vojtaššáková a naša šéfredaktorka Emma.

Opäť sme ZVÍTĀZILI

Naša celoročná práca, za ktorou stálo veľa úsilia a námahy, bola opäť odmenená.

Už po ôsmykrát sme získali 1. miesto v súťaži **NAJLEPŠÍ ŠKOLSKÝ ČASOPIS.**

390. VÝROČIE OBCE SIHELNÉ

ÚVODNÍK

Prázdniny preleteli ako voda a opäť sme v škole. Písomky, skúšanie, učenie sa, koho to baví? Viem, nenájde sa takých veľa, ale predsa všetko má svoje plusy a mínusy. Väčšina si povie: „Aké plusy môže mať škola?“ No ja predsa nejaké poznám a myslím si, že ich všetci máme veľmi radi. Čo tak napríklad prestávky. Kadečo nové sa dozvieme, povystrájame bláznovstvá, zasmejeme sa. A ďalším plusom sú kamoši. S mnohými sme sa totiž počas prázdnin ani nestretli. No a čo náš časopis, nechýbal vám? Vôňu novinového papiera, listovanie, čítanie, osemšmerovka či vtipy? To všetko vám teraz na začiatku školského roka prinášame. Nebudú chýbať tradičné rubriky, ktoré sme sa vám snažili čo najpútavejšie priblížiť. Veľmi sa teším z malého goralského slovníka, ktorý pripravili žiaci z 9. B do rubriky Naše naj..., ktorá je venovaná našej obci a jej 390. výročiu.

Dúfam, že vás náš časopis pobaví a poteší. Všetkým prajem veľa dobrých známok a chuť učiť. A usmejte sa, veď s Ú (ú)smevom ide všetko ľahšie.

S pozdravom vaša šéfredaktorka Emma Kutláková teraz už 9. B. usmevczs@gmail.com

Dňa 19. júna 2019 sa v Dolnom Kubíne konalo slávnostné vyhodnotenie súťaže Najlepší školský časopis. Dostali sme pozvanie, ktoré sme radi prijali. Na jeho začiatku sa porotcovia vyjadrili k súťažným časopisom, vyzdvihli ich kvalitu a napredovanie. Porozprávali o svojej práci, zážitkoch, skúsenostiach. Nasledovalo vyhodnotenie, pri ktorom sme boli milo potešení.

OPĀŤ PRVÍ, to sme veru nečakali!

O našom umiestnení rozhodli odborníci Lýdia Vojtaššáková, šéfredaktorka MY ORAVSKÉ NOVINY, redaktor, novinár,

publicista Jozef Kaščák a grafik a polygraf Juraj Lukáč.

Všetci traja nás povzbudili v ďalšej práci a pogratovali k víťazstvu.

-red-

Radi sa hráme

Nielen malí sa radi hrajú, ale aj my, veľkí. Preto, aby sme sa pohrali, sme vymysleli hry pre deti z našej školy.

Posledné júnové dni sme sa spolu zabávali pri rôznych hrách. V prvý deň sa hrali hry ako napríklad hula hup, kruhy či sme hľadali najlepšie-

ho jedáka čokolády. Na druhý deň sme sa zabávali vytváraním si náramkov a ozdôb, pri ktorých využili svoju kreativitu. Tretie popoludnie sme menších naučili pár tančekov a spolu tancovali.

Drobcí, tešíme sa na vás aj v tomto školskom roku.

Baby z 9. B

Terajší deviataci radi vymýšľajú aktivity pre mladších

CHOĎ ZA SVOJÍM VZOROM » poznáme víťazov

Besedy s donom Jožkom Lusconom o blahoslavených Slovákoch

Počas celého šk. roku 2018/19 sme mali možnosť zúčastniť sa besied s donom Jozefom Lusconom, na ktorých nám priblížil život svätých či blahorečených Slovákov, ktorí svojimi životmi hovoria o ozajstných hodnotách a odhodlaní obetovať pre dobro Krista svoj život.

Po besedách sme mohli dobrovoľne vypracovať otázky, ktoré sa spájali s osobnosťou, s ich životom. Pomôcť sme si mohli aj ich životopisnými knihami z knižnice.

My, žiaci 6. B a 7. A, sme súťažné otázky vypracovali s triednymi učiteľkami na triednických hodinách. Pracovali sme naozaj usilovne a vyplatilo sa. Stali sme sa triedami, ktoré boli najaktívnejšie a za odmenu sme získali zdarma koncoročný výlet. Ten sa konal 25. júna do Turzovky a Funny parku v Oravskej Lesnej.

Pútnické miesto v Turzovke bolo naozaj nádherné a veľkolepé. Cestou do Kostola Panny

Márie sme prešli Krížovou cestu, ktorá je inštalovaná lesnou cestičkou. O 11:00 sme mali svätú omšu, po ktorej sme navštívili studničky s blahodárskou vodou, ktorá už „urobila“ nejednen zázrak. Potom nasledovala zastávka v nákupnom centre v Čadci a lezenie vo Fanny parku v Oravskej Lesnej. Napriek tomu, že bol veľmi horúci deň, neubralo to na našej lezeckej chuti a výborne sme sa vyšantili.

Aj keď školský rok len začína a väčšina z nás sa do školy neteší, také aktivity vždy spríjemnia „šedé“ školské dni.

Karin Stašová, 7. B

O PROJEKTE „CHOĎ ZA SVOJÍM VZOROM“ s pani riaditeľkou

Prečo ste navrhli túto súťaž?

Deti celkovo rady súťažia. Súťaž má viac významov. Aby sa žiaci zabavili, aby hravou formou získali vedomosti a prekonalí seba, spoznali zaujímavé osobnosti.

Ktoré triedy sa súťaže zúčastnili?

Zúčastnili sa jednotlivci a kolektívy tried. Pravidelne to boli triedy 6. B a 7. A. Tie boli za aktivitu odmenené výletom do Turzovky. Mali aj najviac správnych odpovedí.

Ste spokojná s účasťou žiakov?

Zapojili sa tí, ktorí chceli, tak som spokojná.

Bolo ťažké zorganizovať túto súťaž?

Každá činnosť potrebuje čas na prípravu, všetko niečo stojí.

Ale keď to človek robí z lásky, nemá čas uvažovať nad tým, či je to ťažké.

Pomáhal vám niekto so súťažou?

Zo začiatku sama a potom pani učiteľky Bolibruchovej a Rusinovej.

Prečo ste ako odmenu zvolili výlet do Turzovky, čo vás na nej zaujalo?

V prvom rade som chcela, aby žiaci išli navštíviť miesto, o ktorom čítali. Turzovka je miesto pokoja a zároveň je miesto, kde sa žiaci len tak nevyberú.

Boli ste tam niekedy?

Pravdaže. Veľakrát. Nikdy neorganizujem výlety, ktoré nepoznám. Vždy si ich najskôr prejdem

sama a potom organizujem pre druhých.

Často organizujete súťaže, plánujete ďalšie aj do budúcnosti?

Áno, často a rada pripravujem sú-

ťaže. Pravdaže plánujem aj ďalšie. Človek musí tvoriť stále niečo nové.

Za rozhovor s pani riaditeľkou Margitou Borovou ďakujú Karin Stašová, Marika Rusnáková, 7. B

DON JOŽKO LUSCON NA BESEDÁCH O BLAHOREČENÝCH

Ján Havlík

Slovenský rehoľník, Ján Havlík, o ktorom nám prišiel porozprávať don Jozef Luscon, bol členom rádu lazaretov.

Narodil sa ako najstarší zo štyroch detí. Rodina bola veľmi chudobná. Jeho rodičia boli veriaci

ľudia, ovplyvnila ho aj jeho teta Angela, ktorá bola rehoľníčkou. V roku 1943 sa v Banskej Bystrici stal žiakom apoštolskej školy Misijnej spoločnosti sv. Vincenta z Pauly. Pri povstaní v auguste 1944 boli žiaci najprv premiestnení do Trnavy, potom odišli domov. Po skončení vojny sa Janko vrátil do Banskej Bystrice, aby dokončil štúdium. V máji 1949

zložil maturitu. V máji 1950, bol Havlík spolu s ostatnými novicmi násilne odvezený z apoštolskej školy do „preškolovacieho ústavu“ v obci Kostolná. Nasledovali nútené práce pri stavbe Priehrady mládeže v Nosiciach, kde musel zostať do augusta 1950. Našiel si potom podnájom v Nitre a po pri zamestnaní pokračoval v štúdiu teológie. » » »

» » » Dňa 29. októbra 1951 vtrhli do podnájmu ozbrojené sily ŠtB. Havlík a jeho spolubývatelia boli zatknutí.

Vo vyšetrovacej väzbe, kde bol podrobený mučeniu, zostal 15 mesiacov.

Vo februári 1953 bol v Nitre odsúdený za vlastizradu na 10 rokov väzenia. Bol prevezený do pracovného tábora Rovnosť pri Jáchymove, kde pracoval v uránových baniach.

V závere leta 1958 bol obžalovaný druhýkrát pre misijnú službu spoluväzňom. Čakala ho vyšetrovacia väzba v Ružyni. Pri súdnom procese mu trest bol navýšený o ďalší rok. Jeho zdravotný stav bol však už v roku 1960 natoľko zlý, že musel byť prevezený do väzenskej nemocnice vo Valdicích. Potom do väzenskej nemocnice v Ilave.

V októbri 1962 bol síce prepustený na slobodu, ale s podloženým zdravím, na ktorom sa vážne podpísalo fyzické trápenie i psychické stresy.

Zomrel na Vianoce v roku 1965 vo veku 37 rokov.

Eva Perveková 7. A

Tomáš a František Munkovci

Tomáš Munk sa narodil v Budapešti 29. januára 1924 ako prvorođený syn židovských manželov – inžiniera Františka Munka a jeho manželky.

Nebol teda od malička katolíkom. Svätosť krstu prijal spolu s rodičmi a pravdepodobne aj s mladším bratom Jurajom 24. novembra 1939. Tí, ktorí rodinu Munkovcov poznali, jednoznačne dosvedčujú, že krst u nich nebol vypočítavosťou, ale vecou hlbokého presvedčenia. Vieru prijala celá rodina po dlhých bojoch a príprave. Najväčším svedectvom viery však bola Tomášova smrť a smrť jeho otca. Tomáš absolvoval gymnaziálne štúdiá v Bratislave a v Ružomberku. Tomáš požiadal o prijatie do Spoločnosti Ježišovej. Po udelení dišpenzu (potrebného pre konvertitov) začal 30. júla 1943 noviciát. Ružomberok na jeseň 1944 obsadili nemeckí vojaci.

Spolu s nimi prišlo gestapo a začal pohon na Židov. Až do decembra bol okolo Munkovcov pokoj. Otec František, ktorý bol v Nitre v úrade, sa vrátil k rodine. Rodinu zatkli na základe udania istej Nemky, ktorá spolupracovala s gestapom. Tomáš sa dozvedel o zaistení matky, a tak sa chystal na to, čo malo prísť.

Podľa svedectva spolubratov noc pre zatknutím strávil v kaplnke noviciátu. Ráno povedal svojmu priateľovi, spolužiakovi a spolunovicovi: „Svoj život som obetoval za svoj národ, za jeho obrátenie a za Cirkev.“

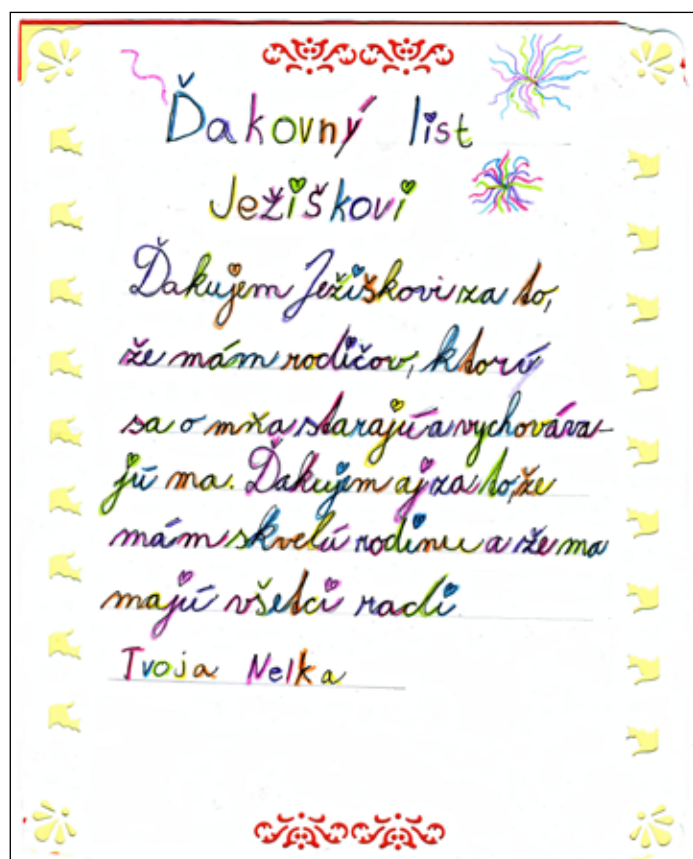
V hovorni kláštora jezuitov 15. decembra 1944 traja gestapáci požiadali vydať Tomáša. Po novom roku celú rodinu odvliekli do koncentračného tábora do Seřede. Medzi Židmi tam bola početná skupina praktických katolíkov. Munkovu matku s 12-ročným bratom Jurajom transportovali do tábora Bergen Belser. Tomáš a jeho otec František nastúpili do vlaku, ktorého konečnou stanicou bol Oranienburg – koncentračný tábor Sachsenhausen.

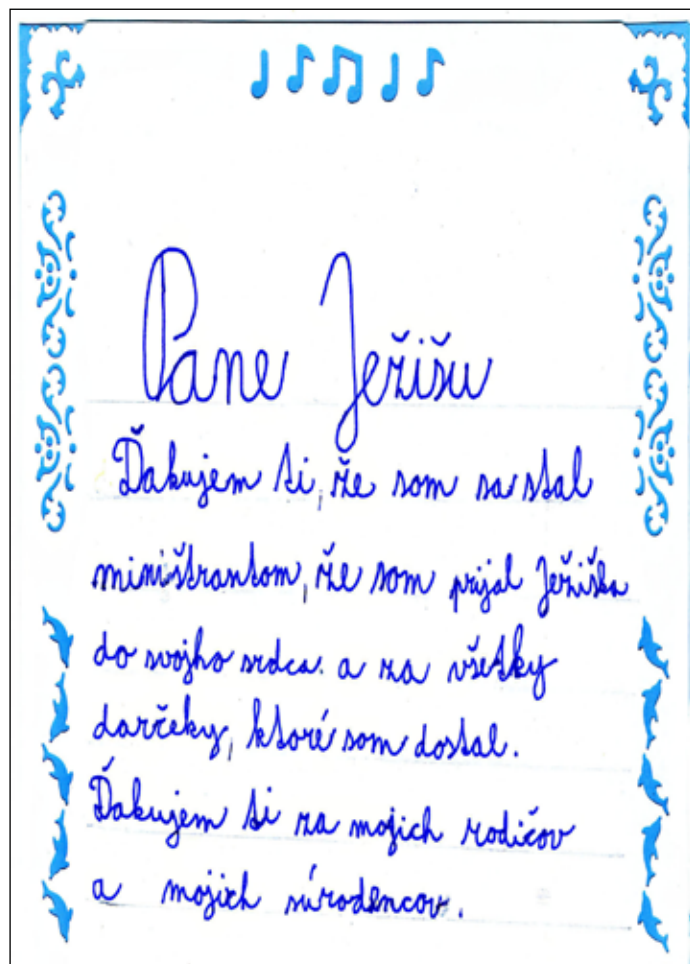
Mnohí z väzňov, ktorí prežili koncentračný tábor spomínali, že najhroznejší v koncentráku bol večný hlad. Možno práve on sa stal pre Tomáša osudným. Deň pred pochodom smrti hnaný hladom našiel na smetisku kuchyne zhnitú mrkvu. Smetisko bolo postriekané chemikáliami. Na druhý deň, keď likvidovali tábor, stál sotva na nohách. Fašisti zbadali, že nevládze a zdržuje pochod kolóny. Vytrhli ho z radu a vsotili do priekopy. Otec zostal s ním. Oboch – otca aj syna zastreli. V čase smrti mal Tomáš 21 rokov. Je jediným slovenským jezuitom, ktorý bol zavraždený nacistami.

Eva Perveková, 7. A

Ďakovný list JEŽIŠKOVÍ

Dňa 19. mája prijali naši tretiaci do svojich srdiečok prvýkrát Ježiška. Takto mu poďakovali...

ŠKOLA V PRÍRODE

Tretiaci v škole v prírode

Cvičený policajný pes dokáže vystopovať

DEŇ DETÍ S HASIČMI

Aj v minulom školskom roku sa o našu zábavu počas Dňa detí postarali dobrovoľní hasiči.

Vlani sme si aktivity užívali na Hrbíku medzi Rabčou a Polhorou, tentoraz však kvôli počasiu dorazili hasiči aj so svojou technikou na ihrisko za školou. Predstavili nám svo-

ju prácu a autá, pohostili párkami. Nechýbali ani príslušníci policajného zboru.

Tí najviac zaujali cvičným psíkom, ktorý vystupuje a zneškodní páchatela či nájde drogy. Doobedie sme zavíšili hrami a maškrtením dobrôt, ktoré nám pripravili pani učiteľky.

— red

Požiarnici zaujali predstavením techniky

Škola v prírode

Ked' som sa hútila s mamičkou, bola som šťastná, že ideme na školu v prírode, ale zároveň smutná, že nevidím mamičku. Premýšľala som si hlavou, čo tam budeme robiť. V autobuse sme sa s kamarátkami rozprávali, ako nám tam bude dobre. Keď sme tam dorazili, zobrali sme si kufre a išli sme do vnútra. Pani učiteľka nás dala do ôsmich izieb. Vaneska a Júlia si už dali do skrine veci. A pani učiteľka v tej chvíli zaklopala: „Ďakujeme sa do pätky a tu idú chlapci.“ Vaneska povedala pani učiteľke: „Veď pani učiteľka už som si dala veci do skrine!“ Keď sme šli vonku do lesa. Najprv s pani učiteľkou a potom s animátorkou a našli sme Maungliho. Bol sa máš. Tvorili sme sa s ním krúti. V streda sme s ním chodili na túry. Vo štvrtok sme mali aktivity. Keď sme šli spať, vždy dala pani učiteľka do dverí šotlíčky. A v piatok sme sa už bavili.

Ked' som videla mamičku, bola som šťastná. Keď sa rozlúčim, veci som zistila, že som si na ňu zabudla kľúčiky. Hlavne, že sme prežili pekný týždeň.

KIARA STAŠOVÁ
5.B

HABAKUKY

Habakuky - deťský svet,
boli sme tam na výlet.
Čekne sme sa hrali,
rozprávky sme videli.
Duo Trutí naučil nás -
v škole nemáme čas.
Dniečko nám pekne svietilo,
v Habakukoch sa nám páčilo.

autori: ŽIACI 1.A

JESUS CHRIST SUPERSTAR

Píše sa rok 2019 a roková opera JESUS CHRIST SUPERSTAR oslavuje 50 rokov od svojej premiéry. Autori Tim Ri-

ce a Andrew Lloyd Webber sa v roku 1969 rozhodli netradičným spôsobom prerozprávať príbeh posledného týždňa života Ježiša Krista od jeho príchodu do Jeruzalema až do jeho ukrižovania. Príbeh je rozprávany z pohľadu Judáša Iskariotského.

Producenti mali strach z reakcie veriacich a cirkvi, preto najskôr vydali pesničky z muzikálu na gramofónové platne. Až potom bol muzikál uvedený naživo v londýnskom divadle West End a neskôr na Broadway.

V roku 1984, v čase totality na Slovensku, mladý kňaz z Ružomberka Marcel Šiškovič, napísal prvý preklad tohto muzikálu. Ako podklad slúžila pašovaná páska originálu. Kňaz rocker a kolega pesničkár a textár

Ondrej Štyrák vytvorili tajné nahrávacie štúdio v jednej sídliskovej garáži. Skupina Gaudium potom nahrala slovenské verzie piesní k muzikálu Jesus Christ Superstar. Dielo však nebolo úplne dokončené, zostávalo nahráť ešte polovicu piesní.

Dokončenia sa dočkalo až v roku 2015. Andrej Štyrák a Martin Toman muzikál Jesus Christ Superstar obnovili.

Odvtedy sa odohralo množstvo predstavení a 13. júna sa na ňom zúčastnili aj žiaci z našej školy. Predstavenie sa konalo v Kultúrnom dome v Trstenej a pozreli si ho žiaci 5. – 8. ročníka. Mladí Dolnokubínčania ho predstavili naozaj excelentne. Na konci nechýbal veľký potlesk. Diváci z neho odchádzali s nadšením a zimomriavkami. Príjemne prežitú dopoludňajšie zakončili svätou omšou vo Františkánskom kostole sv. Juraja v Trstenej.

Monika Jurášová, 7. A

Kto je mojou superstar?

Dnešná doba, a hlavne média, nám prinášajú mnohé pochybné vzory. Určite nikomu neunikol ani televízny program Slovensko hľadá superstar, Československo má talent.... „Hviezdičky“, z ktorých mnohé si už ani nepamätáme, sa na pár týždňov stali predmetom záujmu hlavne nás mladých.

Ich účesy, kostýmy sa stali predmetom napodobňovania a senzácie. Podobné je to aj v iných reláciách, ktoré nám podsúvajú média. No také hviezdičky, ktoré sa často považujú (či my ich považujeme) za celebrity, ako rýchlo zasvietia, tak rýchlo aj zhasnú. Zhasnú predovšetkým v našich srdciach a myšliach, pretože nám nič hodnotné do života nevnesli. Nič, čo by nás ovplyvnilo, hlbšie zasiahlo.

My, deviataci, sme sa muzikálu Jezus Chris Superstar 13. júna nezúčastnili, no mali sme možnosť pozrieť si ho vo viacerých podobách a spracovaniach na hodinách literatúry. Rozoberali sme texty piesní, spracovanie deja rôznych režisierov. Následne sme sa zamýšľali nad jeho jedinečnosťou a posolstvom, posolstvom Ježiša Krista. Áno bol frajer, skutočná superstar, ktorá na rozdiel od dnešných superstar opľývala pokorou, láskou, obetavosťou, aká sa v dnešnej dobe hľadá ťažko. Obetoval život za mňa, za teba a jeho obeta je tu už viac ako dvetisíc rokov. A stále ľudí baví, stále je a bude aktuálna.

Aj v našom okolí sme skúšali nájsť takú superstar. Človeka z mäsa a kostí, ktorý by svojím životom šíril Ježišovo posolstvo. Predstavte si, našli sme. A nikto neuviedol „celebritku“ zo sveta médií. Boli to obyčajní ľudia z mäsa a kostí, ktorí majú vo svojom srdci lásku a obetavosť.

Myslím, že sme posolstvo rockovej opery Jezus Christ Superstar pochopili.

Moja superstar:

- Kamoška Dominika je iná, ako všetci mladí okolo mňa. Nie je drzá, namyslená, závislá od mobilu ako väčšina. Nedá sa zatiahnuť do zlých skutkov, vždy mi pomôže, vypočuje, poradí. Mám ju veľmi rada.
- Superstar by mal byť človek, ktorý pre nás veľa znamená, ktorý nám v živote pomohol, podporil, správne nasmeroval. Mal by to byť človek,

ktorý si všima okolie, pomáha mu, snaží sa byť užitočný. Takým je môj otec.

- Mojou superstar nie je žiadna celebrita z telky. Je to človek, ktorý celý život bojoval s chudobou, žiaľom, chorobou. Je ňou moja prababka Anna. Aj napriek nezdarom dokázala všade rozširovať lásku a pokoj a porozumenie.

- Človek, ktorý berie veci objektívne, snaží sa byť fér, pomáha nielen známym, ale aj náhodným ľuďom. Taký je môj brat.

- Superstar by mal byť niečím výnimočná, mala by zaujať, prekvapiť, získať si ľudí na svoju stranu a udržať si ich tam. Pre mňa je takou osobou mama.

- Je to môj ocino. Vždy mi pomôže, neklame, chce mi len dobre a má dobré srdce.

- Superstar je človek, ktorý pomáha, motivuje a usmerňuje ľudí alebo určitú osobu na dobré veci. Aj my sami by sme sa mali snažiť byť takými superstaristami. To ma učí môj otec, ktorý je mojou superstar.

Žiaci z 9. B

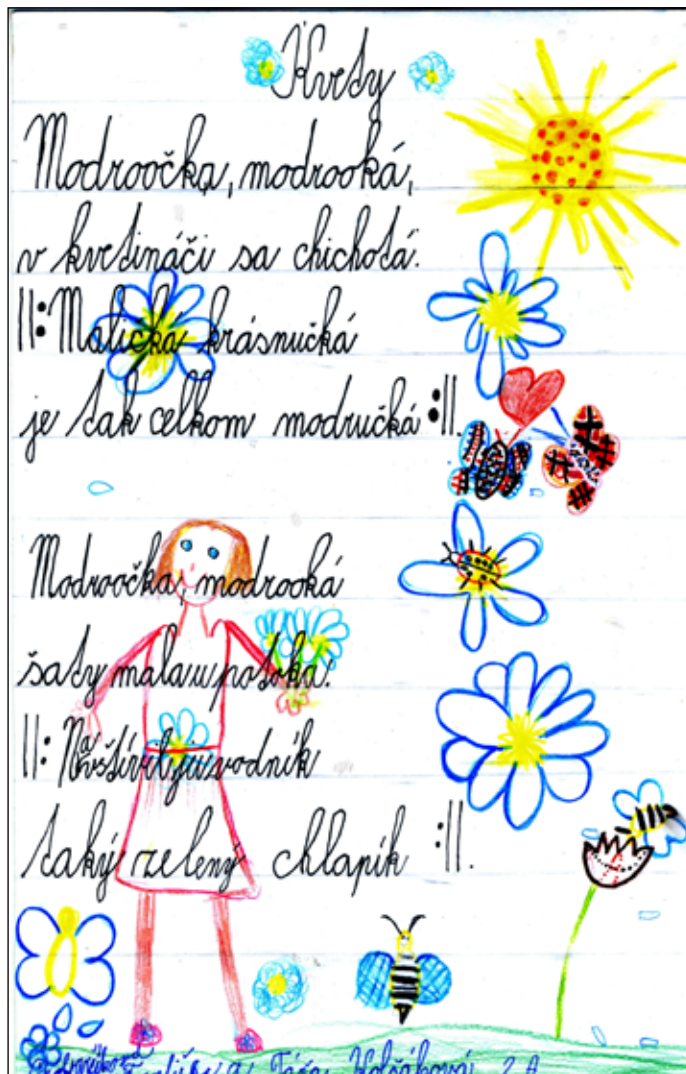
Deň kvetov

Keď si na internete otvoríte sviatky, či pamätné dni, ani jeden deň v kalendári neostane voľný.

Každý dátum je venovaný tomu či onému – medzinárodný deň tulipánov, korytnačiek, komplimentov, osamelých, zalúbených.... Niektoré si pripomínáme viac, iné menej a o niektorých ani nevieme. No tie, ktoré stoja za to je pekné oslaviť. Takým dňom je určite Deň kvetín. Pripomíname si ho 21. júna.

„Kvet je orgán v podobe skrátenej stonky, na ktorej je prisadnutý súbor premenných listov slúžiacich na pohlavné rozmnožovanie“, takú definíciu poznáme z biológie. No keď sa naň nepozeralme cez poučku z biológie, tak ho väčšina vníma ako symbol, ktorý poteší malého i veľkého, skrášľuje záhradu, dom, lúku. Aj žiaci a učitelia našej školy sa 21. júna tešili z kvetov, ktorými sa vzájomne obdarovali, ktoré si darovali len tak, že na seba myslia, že sa majú navzájom radi, že spolu môžu vytvárať spoločenstvo.

Barbora Brezoňáková, 7. B

V.I.A.C.

Dňa 4. júna 2019 sme sa ako skupina ôsmich žiakov z 8. B zúčastnili projektu V.I.A.C.

Projekt sa konal v Cirkevnej základnej škole v Námestove.

Na začiatku sme sa pomocou aktivít zoznámili a zistili, že na tomto projekte boli spolu s nami žiaci až zo šiestich škôl. Po zoznamovačke nasledoval kvíz o dezinformáciách v médiách. Neskôr sme rozoberali problémy školských sociálnych médií. Spoločne sme pracovali na plagáte „Ako správne uverejniť fotky.“

Ďalšou aktivitou bol kvíz. Rozdelili sme sa do dvoch skupín. Prvá skupina bola „pravda“, druhá „lož“. Animátor prečítal otázku, my sme si mali vybrať skupinu, nasledovalo hodnotenie.

Otázky sa týkali internetu, fotografovania a konšpiračných teórií, problémov vo svete, politi-

ky,...Rozoberali sme vylepšenie našej školskej stránky. Ako napríklad responzívny web, dizajn stránky a všetko čo by sme mali zmeniť/vylepšiť.

Animátor bol veľmi milý a zábavný. Všetci sme si to užili a určite sa radi zúčastníme ďalšieho podobného projektu.

Filip a Mirka z 9. B

POUČENÍ O FINANCIÁCH

Deviatakom sa už tradične posledné júnové dni nechce veľmi učiť. No predsa sa našlo niečo, čo všetkým zaujalo a nadchlo.

Pani riaditeľka nám sprostredkovala projekt o finančnej gramotnosti. Finanční poradcovia zo spoločnosti Allfinanz z Ružomberka nám prišli predstaviť, ako s rozumom narábať s financiami. Formou hry, v ktorej hlavnú úlohu zohrávala rodina Peniažkovcov s jedným dieťaťom, sme plnili rôzne finančné úlohy. Nakupova-

li sme a predávali akcie a dlhopisy, splácali úvery, šetřili im do budúcnosti, riešili sme rôzne nepredvídané udalosti, ktoré život prináša.... Cieľom hry bolo naučiť nás, ako rozumne narábať s financiami. Pracovali sme v skupinách. Víťazom sa stala tá skupina, ktorá rodine našetrila najviac financií.

Keď vyjde tento časopis, už budeme študentmi stredných škôl. Mnohí na internátoch so svojim prvým vreckovým, ktoré verím, že efektívne využijeme.

Diana Kutláková, 9. A

Prostredníctvom hry sa deviataci učili narábať s financiami

Lodičková zábava

Spomínate si ešte, že sme vám vo vianočnom čísle písali o tom, ako sme, my šiestaci, v októbri navštívili Galériu v Dolnom Kubíne? Prezreli sme si tam originálne diela od slovenských majstrov a jedno, veľmi jednoduché, nás zaujalo. Bolo to dielo Vladimíra Popoviča Zabudnuté biele lode (akcia pre 4oči).

Naše papierové lodičky inšpirované V. Popovičom

Popovičovo dielo v galérii v Dolnom Kubíne

Výtvarník, narodený v 1939 na východnom Slovensku vo Vysokej nad Uhom, veľmi rád vo svojich prácach stvárňuje loďky. Keď

... použili sme na ne aj staré písomky...

končil štúdiá na VŠVU v Bratislave (1959 – 1965), vystavoval prvé papierové krkváže, assembláže a robil akcie s papierom. Papier bol pre neho rovnocenný tvorivý materiál. Často do obrazov a diel vkladal skladané papierové lodičky. Takéto dielo zaujalo aj nás v galérii. Aj my v triede (6.B) sme preto začali skladať papierové lodičky. Počas prestávok (niekedy aj počas hodín pod lavicou) sme skladali a skladali. Použili sme písomkové papiere, papiere, ktoré len tak vypadli zo zošitov, papiere, ktoré sme len tak našli. Lodičky sme si „inštalovali“ na parapetné dosky a poličku. Niektoré aj „odplávali“ do koša, lebo ich pani upratovačky považovali za neporiadok.

Na konci školského roka sme ich mali necelých sto. Rozhodne nie toľko, ako náš výtvarník, no tešili sme sa, že sme voľný čas trávili takto „umelecky“. Naše dielko sme si nafotili a nakoniec skončilo v zbere papiera, čiže na správnom mieste. Už teraz veríme, že nám pani učiteľky pripravujú zaujímavé exkurzie aj v tomto školskom roku, ktoré budú pre nás zaujímavé a inšpiratívne pre náš ďalší „umelecký rozvoj“.

Katarína Bieľaková, ml. 7. B

ROZLÚČILI SME SA...

9. A, 9. B trieda

PRIVÍTALI SME...

1. A – triedna pani učiteľka Mazuráková

1. B – triedna pani učiteľka Fernézová

Naše naj...

390. VÝROČIE ZALOŽENIA OBCE SIHELNÉ

1963 – Sihelné, časť obce

Písal sa rok 13. august 1629, keď v kostole sv. Žofie na Oravskom hrade gróf Gašpar Illesházy vydal zakladaciu listinu Sihelného. Dal ju bratom Matejovi a Jurajovi Nováčikovcom z Rabče. Novú dedinu mali založiť v „surových lesoch medzi Polhorou a Rabčou“. Názov obce odvodili od slova SIHLA / SICHLA, ktoré má dva významy: kosodrevina alebo mladý smrekový či jedľový les.

Roku 1659 osada Sylne mala 384 ľudí, 41 rodín. Žilo sa im tu ťažko, neúrodná pôda, vpády kuruckých vojsk sa podpísalo pod to, že v roku 1715 bol počet obyvateľov asi 335. Postupne sa však osada začala rozmáhať a rozširovať. V roku 1828 žilo v Sihelnom 965 obyvateľov, domov bolo 178, všetko drevených.

V tridsiatych rokoch sa v Sihelnom striedalo jedno nešťastie za druhým. V auguste 1831 tu vypukol mor. V roku 1835 obec vyhorela. V roku 1847 vypukol v Sihelnom hladomor.

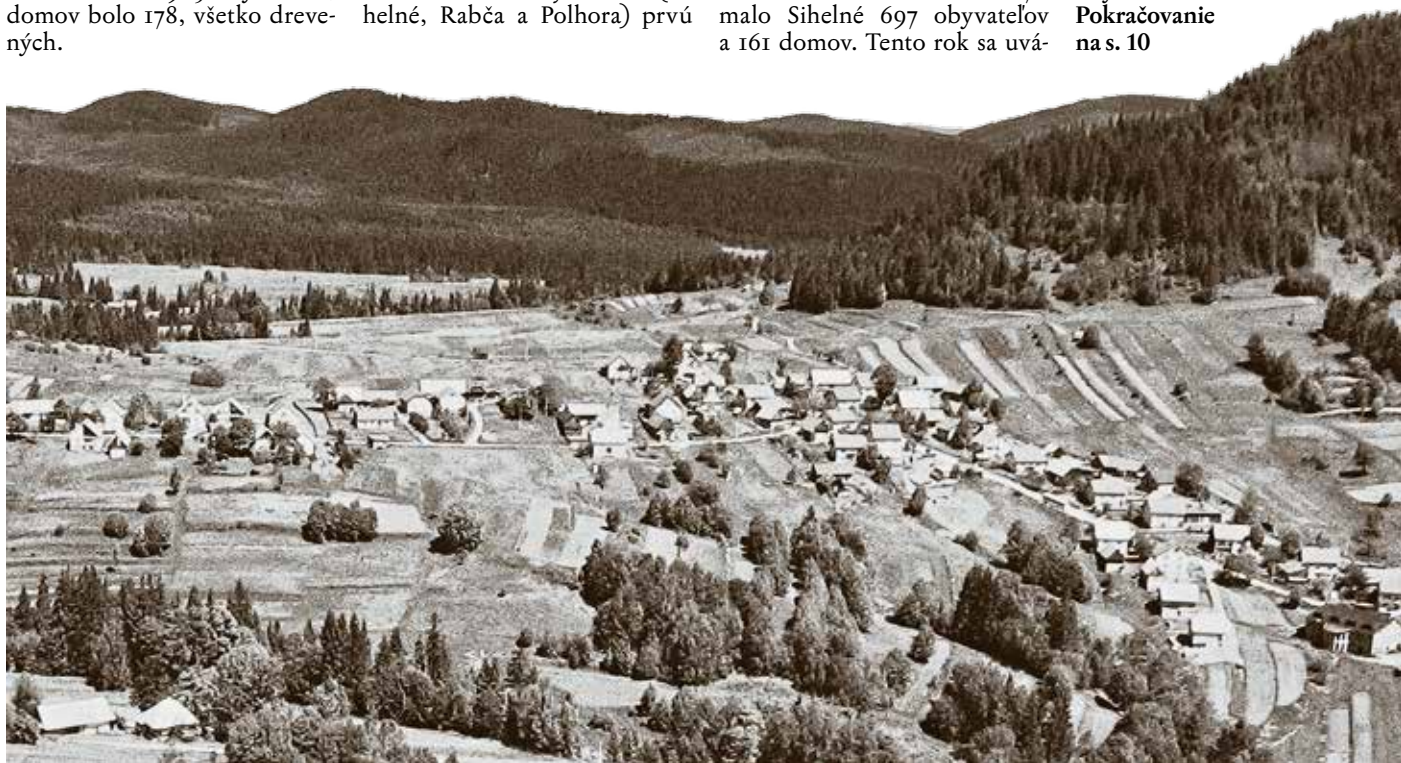
Dňa 9. apríla 1838 uzavreli obec rabčianskej farnosti (Sihelné, Rabča a Polhora) prvú

dohodu s učiteľom o vyučovaní detí.

Prvú školu postavili spomenuté obce v Rabči v roku 1842. Počet žiakov dosiahol 188, z toho 55 detí zo Sihelného.

Podľa sčítania roku 1870 malo Sihelné 697 obyvateľov a 161 domov. Tento rok sa uvá-

dza aj ako rok, kedy sa tu postavila prvá škola. No pravdepodobnejší je rok 1877. Vtedy obec uzavrela urbárnu dohodu s Oravským panstvom, kde stojí, že si školu ľudia postavia z vlastných lesov. Urbárna dohoda priniesla obyvateľom ko-
Pokračovanie na s. 10

14. 6. 2004 Letecký pohľad na hornú časť Sihelné

Domy pri škôlke

Na nižnom konci

390. VÝROČIE ZALOŽENIA OBCE SIHELNÉ

1963 » sv. Trojica pri obchode

Dokončenie zo s. 9
nec poddanstva a hospodárske
vyrovnanie.

V rokoch 1900 – 1921 prežívali Sihelnáni nepravé časy. Klesol počet obyvateľov vplyvom vysťahovalectva a vysokej úmrtnosti ako následku biednych pomerov. V roku 1929 sa konala kolaudácia novej školy.

Po vojne sa charakter obce začal meniť. V rokoch 1956 – 1958 sa zaviedla elektrina a budovali sa cesty. V šesťdesiatych rokoch sa vybudoval obecný

2019 » Na nižnom konci dnes

úrad, budova ZDŠ, bytovka pre učiteľov, obecný rozhlas, otvorila sa pošta.

V roku 1973 bol obyvateľom odovzdaný do užívania cintorín. V nasledujúcich rokoch sa postavil kultúrny dom, svojpo-

mocne vybudoval obecný vodovod. Rok 1976 bol zas zaujímavý v tom, že sa 18. júla konala ustanovujúca schôdza JRD-Pokrok, postavila sa 6-bytová jednotka pre učiteľov a bola zahájená výstavba miestnej zvonice na cintoríne, ktorá bola ukončená v júli

2019 » Sv. Trojica dnes

Posviacka cintorína v Sihelnom v r. 1969, posvätil ThDr. Jozef Ligoš, za farára Františka Zibrina

Starý dom smútku

Sihelné cintorín – dnes

1976. Taktiež v tomto roku začala pracovať Telovýchovná jednota Sihelné. V roku 1979 sa začala stavba novej materskej škôlky a 9. mája 1980 bola začatá stavba Domu smútku, ukončená bola v roku 1982 a dala sa do užívania.

Deväťdesiate roky sa niesli v znamení prípravy na výstavbu kostola. Sv. otec Ján Pavol II. vo Vajnorochoch 22. 4. 1990 posvätil jeho základný kameň. Dňa 23. júna 1991 mal primičnú sv. omšu rodák Jozef Luscoň. Dňa 19.

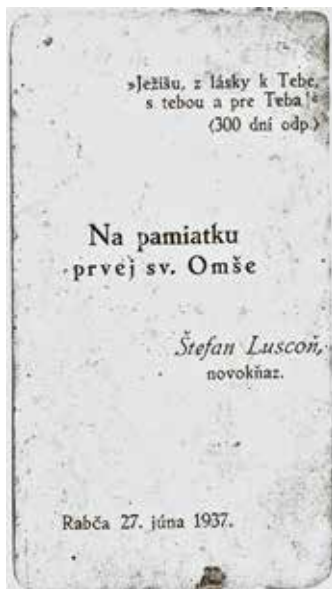
Leto 2006 XIV. Folklorne slávnosti pod Babou horou

V. Briš

júna 1993 mal primičnú sv. omšu rodák Jozef Brandys. V tomto roku v júli sa uskutočnil I. ročník folklórnych slávností pod Babou

horou. Pri odpustovej slávnosti 14. 9. bol vysvätený rozšírený cintorín. Vysviacka nového

Pokračovanie na s. 12

27. júna 1937 – Štefan Luscoň, na pamiatku prvej sv. Omše

27. júna 1937 – Štefan Luscoň, na pamiatku prvej sv. Omše

Nový dom smútku

Stará drevená zvonica

390. VÝROČIE ZALOŽENIA OBCE SIHELNÉ

V pozadí výstavba kostola

Dokončenie zo s. II chrámu sa uskutočnila 10. septembra 1994. Počas odpustových dní 14. septembra posvätil vdp. Blažej Dibdiak kríž s pamätnou tabuľou padlým v prvej svetovej vojne.

V roku 1997 bola 1. júla vyhlásená farnosť Sihelné. 2. júla pri slávnostnej svätej omši, kto-

rú celebraval otec biskup Mons. František Tondra bola vysvätená farská budova. Správcom farnosti sa stal vdp. Martin Koleják. V auguste roku 1999 sa začali tvoriť obecné noviny „Sihelník“. V tomto roku sa začína výstavba nového vodovodu a záchyty prameňov v Pilsku.

V roku 2002 bola v obci zria-

Nový kostol s farou

V. Briš

dená naša cirkevná škola. Dňa 15. júna 2002 bol vysvätený za kňaza Jozef Ferneza. V roku 2004 bol vysvätený za kňaza Marián Sivoň.

V súčasnosti má obec **2180** obyvateľov. Vládné v nej čulý rozvoj. Renovujú a rozširujú sa budovy škôlky, školy, bytovky, pribúdajú nové ihriská. Pribud-

li nové cesty, fungujú tu viaceré dobrovoľnícke organizácie a vládne bohatý kultúrny život. Veríme, že to tak bude pokračovať a obci a jej občanom sa bude dariť len a len napredovať. Aj my, malí redaktori Úsmevu, jej prajeme všetko najlepšie.

Zuzana Vonšáková, 7.A, internet, monografia obce Sihelné

14. 9. 2006 Cirkevná základná škola sv. apoštola Pavla v Sihelnom

Bývalý vodojem, dnešná oddychová zóna

2013 Záchyt prameňov v Pilsku

Goralčina NEVYMRI NÁM!

V súčasnosti sa odhaduje, že vo svete sa používa okolo 3000 rôznych jazykov a viac ako 7000 dialektov.

Na území Slovenska je spisovným jazykom slovenčina. Tou rozprávame na verejných miestach, v škole, v úrade. Slovenčina má však svoje dialekty-nárečia. Tie sa delia na stredoslovenské, západoslovenské a východoslovenské. Aj keď naša dedina patrí do stredného Slovenska, nehovorí sa tu žiadnym stredoslovenským nárečím ale goralským. To patrí medzi poľské nárečia. Goralské nárečia majú vo „svojej truhlici pokladov“ aj iné pohraničné obce Oravy a Spiša, no navzájom sa od seba líšia a to ich robí osobitými. Zatiaľ čo v mnohých dedinách toto nárečie prekvitá a hovoria ním nielen starí, ale aj malé deti, u nás je to inak. Mnohí mladí nielenže ho nevedia, dokonca sa tvária že

mu nerozumejú, ba sa zaň i hanbia. Lenže to je naše dedičstvo, náš materinský jazyk, naša identita, dar od našich predkov, ktorý nemôžeme len tak zahodiť. Preto sme sa rozhodli sprostredkovať vám slovníček originálnych goralských slov. Mnohé z nich smiešne znejú, sú ľubozvučné či sa vôbec nezhodujú so slovenskou výslovnosťou.

Veríme, že vás zaujmú natoľko, že si budete goralské sihelnianske nárečie všimáť viac a možno sa ho aj naučíte. Nezabúdajte na to, kým sme a aké bohatstvo ukrývame v našej reči. Nedopusťte, aby sa z neho stal archaizmus. Veď: „Jazyk nemá kosti, ale je dosť silný na to, aby zlomil srdce.“

Kristína Kuráková, 9. B

Malý slovník originálnych goralských slov podľa 9. B

beskurdjo – potvora
bobok, bobocok – chrobáček (titulovanie človeka, ktorého máme radi)
bôchr – brucho
calôvač – bozkávať
čapač – natierať, mľaskať (exp.)
čong – ťahaj, zmizni
dže – kde
džer kark – buď ticho
džiky – divoký
džurka – dierka
gluptok – hlupák
gorcek – hrniec
gnš – hus
haf – tu
ho – čo (Prosím vás, môžete mi to zopakovať?)
jadž – choď (na aute, voze)
jajca – vajcia
jo jek – ja som
kapelus – klobúk
kuři – sneží
lochtusa – plachta
leje – prší

moskoľ – múčna placka
pantelony – nohavice
pôľudžnek – obed
pšokref – nezbedník (doslovne psia krv)
puska – krabica
skřipky – husle
smatka, smatecka – šatka, vreckovka
smjntř – cintorín
sprka – slanina
svapcoky – zemiakové placky
šňodane – raňajky
špangľa – sponka
taňorek – tanier
tocky – fúrik
třešňa – čerešňa
vôgrud – záhrada
vôrek – vrece
vyrek – posteľ
žajač – zivať
žobro – rebro
zolyoty – keď ide frajer za frajerkou
žradlô – zrkadlo, jedlo expr.

POZRI OKOLO

Dnešní mladí a deti často hovoria, že v našej obci nič nie je a je tu len nuda.

Namiesto toho, aby pohli svoje telá od elektroniky – mobilu, telky a dali priestor rozvoju svojej fantázie a tvorivosti, nechávajú svoje zmysly krpateľ. Pravda, kritizovanie ide vždy ľahšie ako zmysluplná činnosť. No zmysluplná činnosť prináša ovocie v podobe potešenia, naplnenia, radosti. A kto by predsa nechcel byť šťastný? Podme sa teba spolu pozrieť, ako zahnať nudu v našej obci, tvorivo využiť voľný čas a vychutnať si Sihelné počas celého roka. Jesen neprináša len prvé školské dni a skôr vstávanie. Prináša aj čaro krásnej prírody, ktoré môžem cestou do školy a späť sledovať. Z nazbieraných listov si každý podľa svojej fantázie môže vyrobiť zaujímavú dekoráciu či milý darček pre priateľa. Keď napíšeš úlohy, určite ti dobre padne vybehnúť do lesa a priniesť nejaký hrib. Cestou späť si môžeš púšťať šarkana, ktorý bude o to viac pre teba potešením, keď ho vytvoríš sám.

Prvé snehové vločky neznamenajú len príchod zimy, ale aj ďalšie jedinečné možnosti, ako tráviť voľný čas v našej obci. Lyžovačka a sánkovačka patria medzi tie najčastejšie. Môžeš využiť lyžiarske

Nové multifunkčné ihrisko na nižnom konci pod futbalovým ihriskom. Dajú sa na ňom hrať športy ako futbal, volejbal, tenis a v zime hokej.

ske strediská v okolí, no dobrá zábava tá určite neminie, keď s priateľmi vybehneš na niektorý kopec, ktorých má naša dedinka dostatok. Tam sa dá postaviť aj snehuliak, či iný snežný tvor. Cestou späť môžeš ozdobiť stromy dobrotami, ktoré budú lahôdkou pre lesné zvieratká.

Ak vás nič z toho nechtylo a nezaujalo, jar a leto vás určite zobudí. Slnko, zeleň, prechádzky, bicykel, zmrzlina... Na chvíľu sa môžete stať hľadáčmi prírodných pokladov a objavovať silu liečivých bylín. Vybehnúť na učoriedky, maliny, černice má tiež svoje osobité čaro. Prechádzky na Pilsko, Maguru, Hrádok, Veľkú skalú, ku Kaplnke Titusa Zemana vás zas iste naplnia pokojom. Okrem krás,

ktoré nám poskytuje okolitá príroda, sa v tu pravidelne konajú rôzne kultúrne podujatia, ktoré radi privítajú aj nás mladých – Stavanie mája, folklórne podujatia, futba-

lové zápasy, letné kino.... V Sihelnom skrátka čiha zábava na každom kroku.

**Tamara Vronková,
Monika Jurášová, 7. A**

História obecného futbalu

Futbalový klub vznikol v roku 1977.

Keďže Sihelné nebolo prihlásené do súťaže, niektorí hráči hrali za Oravskú Polhuru. Boli to hráči Anton Fernéza, Roman Sivoň, Vendelín Kohutár, Jozef Ferneza. Na podnet predsedu vtedajšieho Národného úradu Jána Sivoňa im bola zabezpečená finančná podpora na založenie telovýchovnej jednoty. Me-

novaní chlapci dostali od vedúceho futbalového zväzu staré dresy a kopačky. Na dovoz a odvoz hráčov slúžila stará skriňová vetrička. Niektorí hráči si museli dresy kúpiť za vlastné peniaze. Prvý tréner bol z Oravskej Polhory, volal sa Cyril Manolov.

Odvtedy prešlo mnoho rokov a futbal nás baví viac a viac. Svedčia o tom úspechy našich hráčov.

Tadeáš Piták, 7. B

Sihelnianske povesti

PRAMEŇ V PILSKU

Kedysi dávno sa to v našich oravských lesoch len tak hemžilo všakovakými lesnými škriatkami a vílami. Domčeky mali v koreňoch stromov, na konároch či na krásnych pestrofarebných lúkach. Tak tomu bolo aj v lese pod horou Pilsko.

V koreňoch mohutnej jedle si urobili domček pán a pani škriatkovci. Dobré sa im tam bývalo, dobre spolu nažívali a navzájom si vo všetkom pomáhali. Nikdy sa nebáli pomôcť okoloidúcim či zvieratkám v lese. Obetavo ošetrovali veveričkinu labku, ktorú si prepichla na bodľáčik, myšku zas vyliečili z horúčky a sojke napravili poranené krídlo. Keď bolo treba, pohostili i prenocovali pocestných.

Raz cestičkou okolo nich prechádzala lesná víla. A keďže víly len v noci po lúkach tancujú, začudovali sa škriatkovci, čo tu to stvorenie robí. Hneď ako k nej priblížili, zistili, že nie je všetko

v poriadku. Víla bola veľmi unavená, nevládna. Pani škriatkova neváhala a vílu uložila do svojej postielky a svedomito sa o ňu starala. Nosila jej vodičku z neďalekého prameňa, robila bylinkové odvary. Onedlho sa víla zotavila a nabrala sily. Škriatkovcom vyrozprávala, prečo sa zatúlala až k nim. Neposlúchala totiž svoju kráľovnú, ktorá jej vždy pripomínala, že po východe prvých slnečných lúčov, má lúku opustiť. Škamarátili sa škriatkovia s vílou a ťažko sa im s ňou lúčilo, keď za východu prvej hviezdy od nich odchádzala. „Ako sa vám len odvdáčim,“ pýtala sa ich pri odchode, „boli ste ku mne takí dobrí.“ „Ojoj, my nič nepotrebujeme, nerob si starosti,“ kývali jej na rozlúčku lesní manželia. „Keby ste niečo potrebovali, prídte na čistinku pod vrchol Pilsku!“ zakríčala a veselo odtancovala do tmy.

Život pri mohutnej jedli bežal ďalej. Škriatkovia zas usi-

lovne pracovali, pomáhali svojmu okoliu a tešili sa z maličkostí. Jedného dňa sa však pani škriatkova začala akosi zle cítiť, ochorela. Nevládala pracovať a začalo ju bolieť celé telo. Preležala v postielke deň i noc a ťažoba nepovoľovala. Škriatok si veru začal robiť starosti. Bylinkové obklady ani čajíky nepomáhali. Čo len robiť? Vtedy si spomenul na vílu a jej slová. Lenže kde hľadať na Pilsku lúku, keď je tu samý strom? No tak, ako to v živote býva, že ten kto pomôže, tomu sa pomoc vráti, platilo aj tu. Zvieratká, ktorým škriatkovci pomohli, sa vydali na cestu spolu so škriatkom. Sojka letela povelom a z výšky hľadala čistinku. Veverička doprevádzala škriatka po konároch a myška mu robila spoločnosť na zemi. Po dlhom putovaní sojka s radosťou zaspievala, že našla lúku.

Len čo sa slnko schovalo, začali na nej tancovať víly. Ako sa len škriatok potešil, keď medzi nimi našiel vílu, ktorej nedávno pomohol! Vyrozprával jej, čo sa mu prihodilo a prečo prišiel. Víla neváhala a začala pomáhať. Svojimi bosými nôžkami začala v strede lúky tancovať a spod jej nôh vytryskovali kvapôčky vo-

dy. Odrážali sa všade navôkol, poletovali vzduchom. Vytvorili veľký ligotavý vodopád. Mužiček nemo s otvorenými ústami sledoval každú kvapku. Jedna sa mu zatúlala do úst. Mala takú chuť, akoby sa v nej vykúpali všetky lesné plody i bylinky. Pochopil, čo má robiť. Z alchémie urobil krčiazok, nabral vodičky a hybaj za svojou žienkou. Voda z trblietavého vodopádu pani škriatkovej veľmi chutila a čoskoro jej pomohla k vyzdraveniu.

A vodopád? Ten si hustým lesom našiel cestu až do dediny Sihelné, čo leží pod Pilskom. Ľudia z nej veľmi rýchlo zistili, akú skvelú chuť má táto voda a ako vie človeka postaviť na nohy. Silu prameňa preto skrotili a voda z neho zásobuje celú dedinu. O jej jedinečnej chuti a blahodárnom osviežení sa tak ktokoľvek a kedykoľvek môže presvedčiť len otočením vodovodného kohútika. No kto by však chcel, môže si urobiť turistickú prechádzku na Pilsko až ku prameňu. Tam je voda ešte sviežšia. A ak bude mať šťastie, možno stretnie i malých škriatkov.

Nina Kolčáková, 7. A

1. miestov liter. súťaži Majáček

Lož má krátke nohy

„Círrr,“ zazvonil mi raňajší budík. Prebudená som ležala v posteli a rozmýšľala nad matikou. V tom momente som sa rozepamätala a spomenula si, že dnes píšeme písomku. „Nemôžem ísť do školy, veď by mi v žiackej pribudla ďalšia zlá známka!“ prebehlo mi myslou a obľal ma studený pot.

Rýchlo som začala vymýšľať plán, ako si nepokaziť vysvedčenie. Prvé, čo mi napadlo, keď som prišla do kuchyne bolo: „Mami, mňa strašne ozlobil zub, asi by som mala zostať doma.“ Mama sa preľakla a začala sa čudovať, ako je to možné, veď len nedávno sme boli na preventívke a doktor mi žiadny kaz nenašiel. „No nič, obliekaj sa,“ zavelila, „ideme k zubárovi.“ Keď som počula túto vetu, zbledla som. „Ale veď...“ chcela som mamu prehovoriť, no nestihla som. „Nevymýšľaj, dnes môžem ostať doma, tak problém so zubom vyriešime,“ nedala sa odbiť.

Onedlho som už videla veľkú modrú budovu s nápisom Zubná ambulancia Radent. Srdce sa mi rozbúchalo omnoho rýchlejšie

šie ako ráno, keď som si predstavila písomku z matiky. O farbe mojej tváre ani nehovorím. Kolená sa mi začali triasť a bála som sa, že odpadnem. Mama videla, že sa niečo deje. Začala ma utešovať, že dostanem anestetizu a nebudem cítiť žiadnu bolesť. Keby tá vedela, že mňa bolí akurát tak svedomie!

„Ďalší!“ ozval sa hlas z ambulancie. Vošla som dnu, ľahla som si do kresla s myšlienkou, že to možno nejako zahrám. Zubár sledoval môj chrup sprava i zľava, no nič boľavé nevidel. Pokrútil hlavou a zavelil sestričke. „Trháme!“ To ste ma mali vidieť! Na mojej tvári sa objavili všetky farby a s hrôzou v hlase som vykričala: „Ja som sa len chcela uliať z matiky, mňa nič nebolí!“ Doktor zmeravel, sestrička tiež a moja mama..., ani nehovorím. Tá hanba, tú si neviete ani predstaviť! Hanbím sa vlastne dodnes, keď si na to spomeniem.

Zubár ma potľapkal po chrbte, pousmial sa a povedal, že mám ísť. Celá červená som utekala čo najrýchlejšie do auta. Myslela som, že tu budem v bezpečí, no mylila som sa. Ce-

lou cestou som počúvala mami-ne výčitky a zdalo sa mi, že ma začali bolieť všetky zuby naraz. Ako ale teraz pôjdem ku zubárovi, ako zareaguje moja mama, keď jej poviem, že ma niečo bolí?

Písomku z matiky som si musela napísať aj tak. Dopadla celkom dobre. Ale pomyslenie, čo

bolo s ňou spojené bolo smutné. No zároveň som sa však poučila, aké ťažké je získať si späť stratenú dôveru druhých a čo dokáže narobiť klamstvo. Odvtedy vravím len pravdu, hoci býva často krutá.

Natália Pientáková,

1. miesto v liter. súťaži Majáček

Balada o dvoch

*Našli sa raz dvaja pre seba stvorení,
od začiatku boli do seba zamilovaní.
Srdcia mali pre seba stvorené
duere pre všetko príliš otvorené.*

*Zodpovednosť nepoznali
a dobrodružstvo milovali.
Íšli raz hľadať zábavu,
no zamotali si hlavu.*

*Drogy tam vyskúšali,
svoj život pokúšali.
Zrazu drogy a pád v prach,
počut sanítku, cítiť strach.*

*Do nemocnice sa dostali,
no s drogami neprestali.
Stále ich to pokúšalo,
neprestajne presviedčalo.*

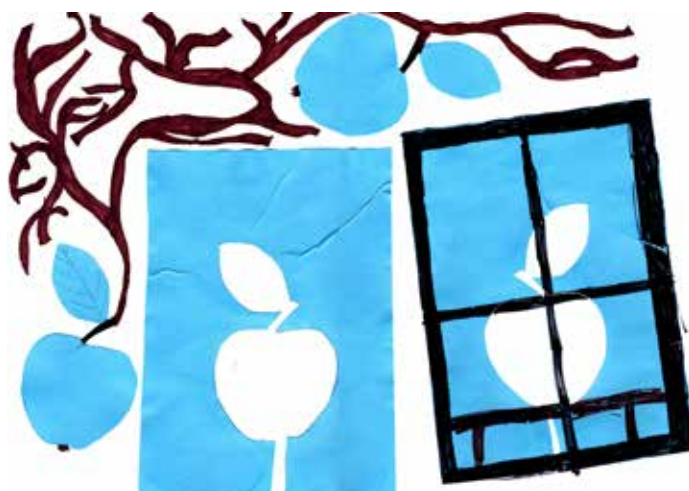
*Dievčina to neprežila,
so svetom sa rozlúčila.
Mladík zostal sám,
slzy a žiaľ v sebe mal.*

*Drogy viac už nevyskúšal,
svoj život viac nepokúšal.
V nebi anjela mal
a denne naňho spomínal.*

Karin Stašová, 7. B,
3. miesto v liter. súťaži Majáček

OCENENIA ZO SÚŤAŽÍ v školskom roku 2019/20

Róbert Romaňák, 10. rokov

Sudoku

- 1. miesto Kristínka Pindjaková – 1. kat.
- 1. miesto Maroš Miklušák – 2. kat.
- 1. miesto Diana Kutláková – 3. kat.
- 2. miesto Miroslava Bolibruchovej – 3. kat.
- expert sudoku (celkový víťaz) Diana Kutláková

Scénické čítanie – 2. miesto

Malý futbal – starší žiaci 3. miesto

- 3. miesto gymnastický štvorboj – Martin Biľak
- Svätomartinskej výtvarnej súťaže** – Viktória Skurčáková – 3. miesto

Betlehemy Babej hory

- 3. miesto Júlia Romaňáková
- 2. miesto – Viktória Špigurová, Viktória Skurčáková, Nina Ďubašáková
- 3. miesto – Matej Piták
- 2. miesto Ester Pitáková

Dejepisná olympiáda Blažej Staš

- 4. miesto – úspešní riešitelia – Filip Grobarčík – Dejepisná olympiáda – 6. miesto – úspešný riešiteľ – Matej Piták – 3. miesto OK dejepisnej olympiády

Celoštátna výtvarná súťaž

- Tadeáš Piták
- Cena za netradičnú techniku – Štúrov Zvolen
- 3. miesto Miroslava Stašová

OK Atletika

- 2. miesto Beh na 300 m – Peter Mazurák
- 3. miesto vrh guľou – Richard Hopjak
- 3. miesto v gymnastike kategória A – Rebeka Hrubjaková, Alexandra Chudjaková, Viktória Skurčáková, Klára Skurčáková, Petra Macsodiová

Detský literárny majáček

– Poveš:

- 1. miesto: Nina Kolčáková – PRAMEŇ V PILSKU
- 2. miesto: Eva Perveková – POCHYBNÁ KNIŽKA

Poezia:

- 3. miesto: Kristína Pindjaková – SMRTIACA KRÁSA, Karin Stašová – BALADA O DVOCH

Próza:

- 1. miesto: Natália Pientáková – LOŽ MÁ KRÁTKE NOHY
- 2. miesto: Emma Kutláková – OBRAZY ZIMY
- 3. miesto: Monika Jurášová – JA A MOJA SESTRA

Najlepší školský časopis

Oravy 2019

- 1. miesto – regionálna súťaž

V krajine remesiel

- 1. miesto – Michal Ferneza, Matej Gabriel
- 3. miesto Oliver Gužňák, K. Kolčák
- 1. miesto Tadeáš Piták
- LEONARDO** 1. miesto Blažej Staš – medzinárodná súťaž.

Smrtiaca krása

*Krásna deva tu raz žila,
sebe sa však nepáčila.
Pred zrkadlom čas trávila,
až jej bo mama zvesila.*

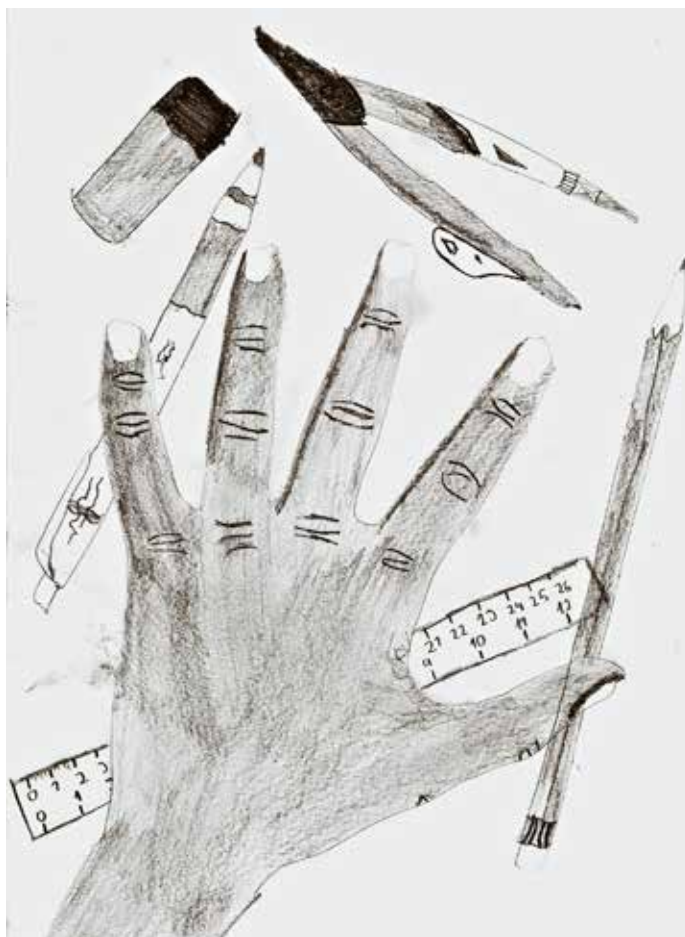
*„Coolová chcela byť,
do kolektívu sa zapojiť.
Bledá bola, jest prestala,
boj so sebou nezvládala.*

*Po dňoch bladu a chradnutia
do jedla ju všetci nútia.
Ako modelka chce vyzeráť,
do úst nechce ani sústo dať.*

*Rodina začala konať,
všetkých doktorov volať.
No ona jest nemôže,
ktože jej len pomôže?*

*Všetko je však neskoro,
pomoci jej nebolo.
Smrť si ju k sebe vzala,
už jej krása skoncovala.*

**Kristína Pindjaková, 7.B.,
3. miesto
v literárnej súťaži
Majáček**

Matúš Gura, 13 ročný

O s e m s m e r o v k a

H	K	A	R	Á	U	H	R	A	V	A	L	S	O	B
P	S	K	Á	Č	D	R	Á	H	K	R	A	B	D	L
A	B	E	C	E	D	A	V	Á	Ô	Š	R	O	E	I
R	A	L	P	E	S	K	P	K	Š	A	A	V	H	S
A	Č	B	D	R	E	V	O	O	Z	U	P	T	R	T
Č	A	O	I	K	N	I	H	Y	S	L	O	V	O	O
K	B	E	V	Á	O	Š	Á	L	N	V	Z	O	Z	V
A	R	I	A	V	V	S	R	N	I	I	D	D	N	A
P	A	E	A	A	Ý	A	A	Ž	D	N	R	N	O	N
E	U	Š	A	B	L	A	V	I	O	Š	A	Á	K	I
R	T	F	U	T	B	A	L	R	R	Ý	V	R	O	E
I	O	A	H	R	Í	B	O	A	L	O	P	T	A	D
E	B	J	A	Ň	A	V	V	F	A	A	J	K	A	A
L	U	K	S	I	V	Á	N	A	P	O	S	T	E	L
Y	S	A	N	O	V	I	N	Y	A	L	E	Š	O	K

ABECEDA, KNIHY, POHÁR, DREVO, KREATÍVNY, FUTBAL, ŽIVOT, OBRAZY, POZDRAV, SLOVO, NOVÝ, TAŠKA, NOVINY, ŽIRAFA, LOV, ŠABLA, KOSA, VAR, FAJKA, HROZNO, HLINA, LOPTA, ŠÁL, OPADÁ, OSLAVA, DAV, DIVA, BAČA, OBLEK, DOBA, CÁR, SKÁČ, SOB, POSTEL, PERIE, AUTOBUS, VAŇA, KOŠELA, LISTOVANIE, LEV, VODÁR, LINA, PARA, HRA, RAK, KAR, KÁVA, BAR, FAJKA, ĽAD, VÝR, SIVÁ, PES, HÁK, HRÍB

Nina Kolčáková, 7. A

